

Mijn burn-out...

Mijn mooiste

CADEAU

ISBN: 9789462542785

© Alex Six

Aan Nathalie, Emelyne en Pierre-Alexandre

Aan mijn ouders

Aan mijn broer en schoonzus

Aan mijn zus en schoonbroer

Aan Els en Peter

Aan Donald en Rita

Aan Ronald

Aan Tom, Astrid en Marianne

Aan Michèle, Nicole, Dominique, Rudi, Els

Aan An en Fre

Aan Peter en Steve

Aan alle mensen die op mijn pad komen

Aan alle burnouters en ex-burnouters

**CREALISE
YOUR
LIFE**

BELIEVE IN GOOD

Ik zal u het verhaal vertellen van 2 mensen dat ik zeer goed ken. De eerste is een “nice people”, altijd bereid om de andere te helpen, hij kan nooit neen zeggen. Twee jaar geleden heeft hij een burn out gehad. Ik heb hem zes maanden geleden voor de laatste keer ontmoet. Hij was van plan om zelfmoord te plegen. Sindsdien heb ik hem nooit meer gehoord.

De tweede persoon heb ik voor het eerst zes maanden geleden ontmoet. Sindsdien is hij voor mij de meest inspirerende persoon ooit.

Geloof het of niet, deze “twee mensen” ben ik zelf.

Ja, ik ben een burnouter ...

Mijn burn-out verhaal begint ongeveer 3 jaar geleden. Ik werkte toen al bijna 10 jaar voor dit bedrijf. Ik had heel hard meegewerkt aan de groei van de activiteiten. Zelfs ingeleverd in het begin van de “crisis”. Maar in feite, zogezegde crisis of niet, de omzet bleef maar fantastisch groeien jaar na jaar.

Op een dag, tussen de soep en de patatten, zegt mijn baas tegen mij: “Ik heb gezien dat je hier bijna 10 jaar werkt. We gaan iets doen aan je loon.” Eindelijk! Ik had maar 1 keer loonopslag gekregen in 10 jaar. Ja, er was altijd een excuus: nieuwe investeringen, moeilijk moment, en dan natuurlijk het beste excuus ooit ... de crisis!

Ik, goed gelovend, wacht dus op deze 10de verjaardag. Maar ik zie niets komen. 3 maanden later vraag ik mijn baas daarover. Zijn reactie: “Ah ja, het is juist! Kom in de vergaderzaal, we gaan er even over praten.” En ik zit dan dus, hoopvol maar wat volgt is ongezien, onaanvaardbaar voor mij.

Dus, zegt hij “ik heb even over nagedacht, maar gezien al je fouten de laatste tijden, en je middelmatig inzet kan ik je geen opslag geven.” En dan komt hij met brute feiten, allemaal futiliteiten. Een map vol! Ik blijf daar met open mond. Dit kan toch niet! Ik die altijd mijn uiterste best gedaan heb en nu zo gekleineerd worden. Ik kan zelfs niet reageren.

Terug naar mijn bureau dan. En het gedachtenmolentje begint te draaien. En blijft maar draaien. Alles heb ik geprobeerd om mij te laten horen. Niets baatte. Hij was “Meneer MEEER” geworden. Je weet wel van die reclame op TV “Meer, meer, meer en altijd meer” alleen..... voor zichzelf! Hij gunt de anderen niets!

Een mentaal gevecht was begonnen. Met de maanden en jaren is de communicatie slechter en slechter geworden om op het laatst enkel via mails te gebeuren...

Ik voelde het al lang dat de situatie onleefbaar en onmenselijk was geworden. Maar ik bleef vechten voor mijn job.